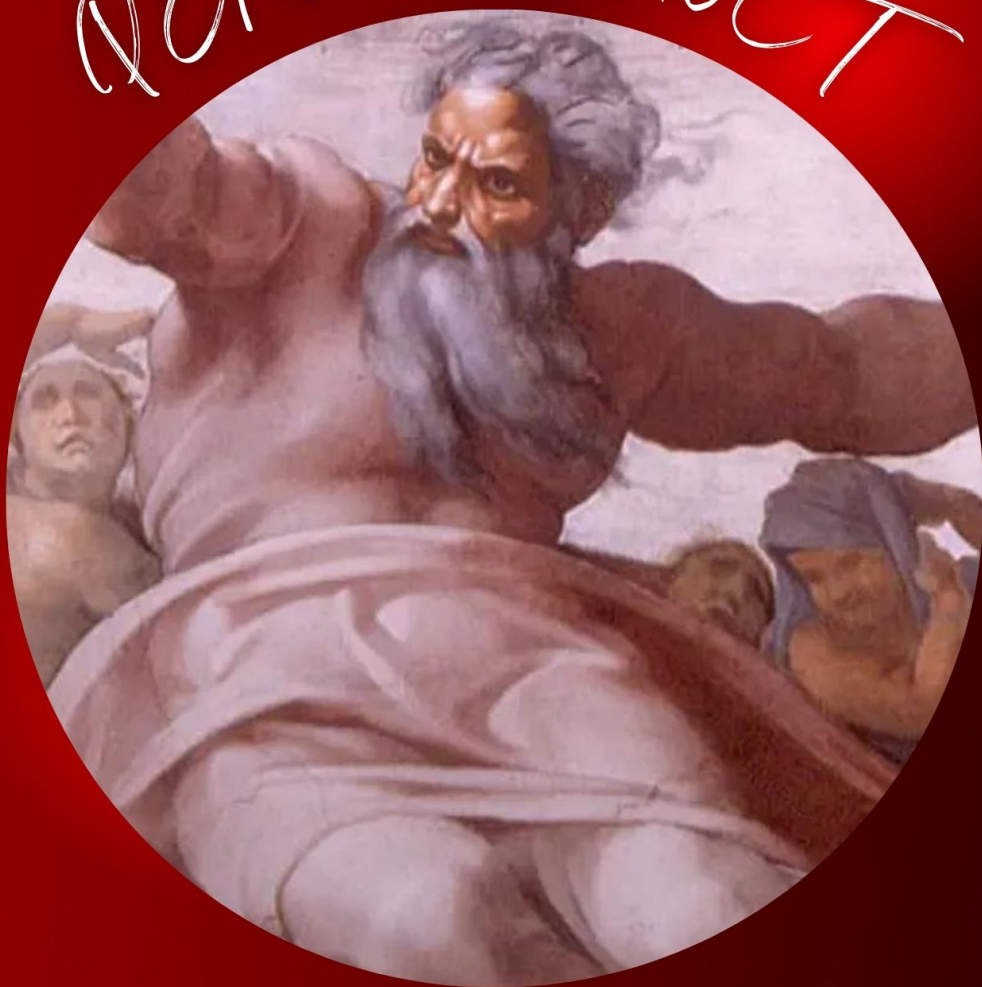

НЕПРАВИЛНА

РЕЛИГИОЗНОСТ

НИКОЛА ДИМИТРОВ

Неправилна религиозност

Няма да е зле да направим всичко възможно да се отървем от всяка неправилна религиозност в живота си.

Какво означава човек да е неправилно религиозен?

Първата неправилна религиозност е да очакваме Бог да извърши всичко, а ние да не поемаме отговорност за нищо. *„Ако Бог иска, Той ще Си извърши волята. Ние нищо не можем да направим така или иначе. Той Си е Бог, Той Си знае“*. Разбира се, всеки от нас ще каже: *„Е, много ясно, че не е така, това го знам“*, но, като дойде момент да се действа в нещо, което ще изисква да поемем отговорност, да се ангажираме, да си изцапаме ръцете, тогава често казваме: *„Аааа, по-добре да стоя на страна, Той Бог Си знае работата“*. Това е неправилна религиозност, тоест, има някаква духовност в думите ни, но няма действие от наша страна.

Втората неправилна религиозност е да издигаме себе си, вместо Бога. Постоянно да говорим за **себе си**, за това какво **ние** сме казали, извършили, изявили. Говоря за духовните неща. Иначе, ако някой говори само за себе си, без дори да споменава Бога, това не е религиозност, това си е просто гордост, но аз говоря за това да говорим за духовни неща, но да издигаме себе си - когато се молихме (ето го духовното нещо), Бог **ми** каза и **аз** станах и положих ръце и **аз** казах на болния и той оздравя. Бре, все едно не го е изцелил Бог, а ние - това е неправилна религиозност.

В тази връзка, **третата неправилна религиозност** е постоянно да коментираме и да се опитваме да поправяме грешките на другите, когато ние сме абсолютно същите. Защо изобщо човек изпитва необходимост да поправя бъркащите в думи или дела хора? Нека оправим себе си; нека бъдем съвършения пример; нека ние правим каквото трябва - и без това не можем да оправим другите. Нека ние бъдем приятни, няма значение другия какво прави. Нека ние премахнем своята греда. „Аз нямам греди“. Хахаха :-) ето това е следващата, **четвърта неправилна религиозност** - духовната гордост.

Петата неправилна религиозност е да се страхуваме от смъртта, при положение, че вярваме в Бога. Страхуваме ли се за живота си? Ако да - не сме познали Бога истински. Страхуваме се да отидем при Бога, при положение, че Го хвалим и издигаме като наш най-добър Приятел, като наш Любим, като наш Партньор. Ако наистина е такъв, какъв е проблемът? Но, неправилната религиозност прави така, че вярата ни да не е истинска вяра, а да е само на думи.

Шестата неправилна религиозност е да действаме само по формули, вместо да развиваме взаимоотношение с Бога. Неправилно религиозно е да искаме нещата да се случат, когато спазваме определена формула, когато копираме някого (затова постоянно питаме другите: как го направи, какво направи, че да стане това?), когато повторим дадено нещо няколко пъти, вместо да се фокусираме в това да опознаем Бога лично, да имаме лично време с Него (не лично време на молитва по задължение, понеже трябва, а време на общение, без да искаме нищо).

Седмата неправилна религиозност е да спорим, да се караме, да носим разцепление и разделение по социалните мрежи. Това е такава загуба на време. В момента се води война, в която всеки ден умират стотици хора, както млади войничета, които не знаят как се държи автомат, така и невинни жени, деца и възрастни хора. Цели територии се опустошават, милиони напускат и отиват на чужди места, за да започнат живота си наново, без пари в джоба си и вместо християните да раздерат сърцето си, да бъдат пълни със състрадание, да плачат и да се молят, да търсят Бога и да казват:

Господи, моля Те, намеси се и спаси тези хора. Моля Те, спри всеки, който пречи на мира. Моля Те, бъди със семействата на жертвите. Моля Те, помогни на света да се оправи, за да бъде отново спокойно и мирно място за живот,

ние спорим по Фейсбук кой е крив, кой е прав.

Преди войната светът загуби милиони жертви в пандемията, толкова семейства бяха разрушени, в толкова семейства починаха повече от един човек, а християните по Фейсбук спореха през цялото време дали има Ковид или няма, дали ваксинацията е добро

или не, дали правителствата еди какво си и т.н. Това, скъпи мои, е **неправилна религиозност**.

Какво е правилна религиозност?

Думата **религия** по принцип не е лоша дума. В съвременния смисъл тя просто означава група от хора, които се покланят на дадено Божество, но Латинският корен на думата всъщност означава точно обратното на това, което се получава в действителност с неправилната религиозност от горните 7 точки. Думата **ре-лигия** е разделена на две част - **ре** - отново и **лигио**, което значи - свързвам и обвързвам съзнанието и душата си с Бога. Не само душата, съзнанието и духа, но и свързването на частите на тялото на Христос една с друга също влиза в това значение, понеже думата **лигамент**, която значи **сухожилие**, също идва от **лигио**, а това са връзките, които свързват и оплитат тялото заедно.

Затова, апостол Яков, който учи новоповярвалите на най-важните и основните принципи на ходене с Бога, казва в своето послание, в 1:26-27

*Ако някой се мисли за религиозен (в някои преводи се казва благочестив - същата дума е), а не съдържа езика си (коментари, поправка на хора, издигане на себе си, разцепление и обиди), заблуждава сам себе си и неговата **религия** е без стойност (суетна). Поклонението (или религията), която Бог приема за чиста и непорочна, се изразява в това да се грижиш за сираци и вдовици, когато са в нужда (тоест, да имаме дела а не само приказки) и да останеш неосквернен от светското влияние (тоест, да сме свързани с Бога, да сме оплетени в Него и да сме свързани с Тялото Му).*

Представете си човек, които не високоумства, не издига себе си, винаги е смирен, винаги отдава славата на Бога, не хули, не се опитва да ви коригира постоянно, не се страхува, винаги помага на бедните, грижи се за болни, вдовици, сираци, винаги обича. Представяте ли си да **не** харесвате или да мразите такъв човек? Не, нали? Абсурд. Ами, нека работим за това **ние** да бъдем такъв човек, оставяйки гордостта, поправянето, коригирането и критикуването на някой друг. Съгласни ли сте?

Библейска история

Следната история от Библията покрива всичките горни определения. Нека я разгледаме. Йоан 9 глава:

1 *И когато минаваше, видя един слепороден човек. (Исус вижда сериозен проблем, който предизвиква Бога, понеже е атака на врага. Не го вижда като да е Божията воля този човек да се е родил така.)*

2 *И учениците Му Го попитаха: Учителю, поради чий грях – негов ли или на родителите му, той се е родил слеп? (Ето религиозност – учениците веднага поискаха да си обяснят кой е виновен. Няма нужда от търсенето на специфични причини - ние сме във война - много ясно, че врагът, тоест, дяволът е виновен.)*

3 *Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се изявят в него Божиите дела. (Това е тактичен отговор - оставете философиите - поради чий грях - важното е, че Бог ще се прослави след малко. Нямаше как Исус да им обяснява как работи духовния свят, това щеше да се случи доста по-късно.)*

4 *Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докато е ден; идва нощ, когато никой не може да работи. (Докато има възможност, нека служим. Това е идеята.)*

5 *Докато съм в света, Аз съм светлината на света. (С други думи, докато съм в тази територия, Аз правя да има светлина, да има възможности, да има врати за служение, защото Съм изпратен. Днес **кой** е пратеният? Църквата. Днес кой е светлината на света? Ние. Трябва да имаме това мислене. Няма кой друг да свърши нашата работа, нали?)*

6 *Като каза това, плю на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му; (Ето това се казва **НЕРелигиозност**. В друг подобен случай Исус директно се изплю в очите на човека).*

7 *и му каза: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи „пратен“). И така, той отиде, умие се и си дойде у дома прогледнал. (На Исус методът подейства. Беше видял или чул Отец, беше се покорил и готово. Това е, което е нужно.)*

8 *А съседите и онези, които преди го бяха виждали, че беше просяк, питаха: Не е ли този, който седеше и просеше? **9** Едни*

казваха: Той е; други казваха: Не е, но прилича на него. Той отвърщаше: Аз съм. (Тук вече почва странна смеска от религиозност, неверие и съмнение.)

10 Тогава го попитаха: А как ти се отвориха очите? (Почва сериозно неверие - да бе, на сляп се отворили очите, как ли пък не.)

11 Той отговори: Човекът, който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми и ми заръча: Иди на Силоам и се умий. И така, отидох и като се умих, прогледнах. (Човекът дори не познаваше Исус, просто разказа историята както си беше, която прозвуча дори още по-абсурдно - направи кал, изцапа ме с нея и после ми каза да отида да се измия.)

12 Тогава му казаха: Къде е Той? Отговори: Не зная. **13** Заведоха при фарисеите човека, който преди беше сляп. **14** А беше събота, когато Исус направи кал и му отвори очите. (Ужас, точно в събота, в която не трябваше да се работи.)

15 И така, фарисеите също го питаха как е прогледнал. И той им каза: Сложи кал на очите ми, умих се и гледам. (Няма нужда да се чуди човек, да доукрасява, да философства.)

16 *Затова някои от фарисеите казаха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата* (Ето това е религиозност: да направят подобен извод. Очите са отворени, човекът е щастлив, Бог се е прославил, но Исус **не бил от Бога**, понеже на нас **не ни пасва** нещо от Закона, което според нас той не изпълнява) *А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор помежду им.* (Имаше и мислещи сред тях - това е първата стъпка за **излизане от религиозността** - умът не е проблемът - емоциите и въображението са. Умът ни е даден за да мислим и за да не бъдем религиозни).

17 *Попитаха пак слепеца: Ти какво ще кажеш за Него, след като ти е отворил очите? И той каза: Пророк е.* (Хахаха, бившият слепец наливаше масло в огъня.)

18 *Но юдеите не вярваха, че е бил сляп и прогледнал, докато не повикаха родителите му* (Обвиниха човечеца, че е шарлатанин. И за какво му беше да го прави? Той нищо не печелеше от това. Тогава нямаше Ютуб или Инстаграм да стане известен, да има много последователи и да печели от реклами и договори с големи фирми. За какво му беше да лъже, при положение, че щяха да го изхвърлят

от Синагогата, да го анатемосат и т.н.? Той просто беше супер щастлив и си даваше свидетелството, което и на него самия не му беше ясно как се беше случило - той дори не беше чувал за Исус, нито Го беше виждал преди.)

19 *и ги попитаха: Този ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда? (Ето религиозност - започват да дълбаят философски, да търсят сподвижници и свидетели, които да подкрепят твърдението им, да се заяждат...)*

20 *Родителите отговориха: Знаем, че този е нашият син и че се роди сляп; 21 а сега как вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, също не знаем. Питайте него; той е пълнолетен, нека сам говори за себе си!*

22 *Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите вече се бяха споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал като Христос. 23 Затова и неговите родители казаха: Той е пълнолетен, питайте него. (А така, религиозността и заплашва дори. Значи те казват: Не е от Бога, понеже не спазва закона, а в същото време те като че ли много спазваха закона като обвиняваха човек без дори да са го изслушали, като си търсеха*

лъжесвидетели, като заплашваха хората, че ще ги изгонят от Божия дом и т.н.)

24 *И така, повикаха отново човека, който преди беше сляп, и му казаха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.*

(Това е върха вече. Като знаеха със сигурност, че е грешник, защо питаха изобщо? Защото, въпреки всичко, има вътрешна битка във всеки човек - колкото и религиозен да е отвън и колкото и да се опитва да спазва правила и закони, да се прави на праведен, вътрешно всеки усеща привличането на Святия Дух да бъде свободен. Някои хора се подават на това привличане и наистина се освобождават, а други не се подават и си остават вързани в религиозността си.)

25 *А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.* (Ето ви **НЕ**религиозен отговор: „Вижте сега, в

теологичен спор няма да влизам с вас.

Родителите ми потвърдиха ли, че това съм аз и че съм се родил сляп? Потвърдиха. Само Бог ли може да изцели слепороден? Да. Сега виждам ли? Да. Какво повече искате?“ Всичко е толкова лесно, когато се мисли, вместо просто да се повтарят определени религиозни фрази.)

26 *Затова го попитаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите? (Манипулации, объркване, заяждане - те много добре знаеха какво му е направил Исус.)*

27 *Той отговори: Казах ви вече и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици? (Бившият слепец не се подаде изобщо. „Ехо, не ме ли чухте първия път? Сляп бях, сега виждам. Толкоз“.)*

28 *Тогава те го наругаха и казаха: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.*

29 *Ние знаем, че на Моисей Сам Бог е говорил, а Този не знаем откъде е. (Брех, Моисееви ученици. „Ние сме с големите глави. Ние сме от еди кое си Библейско училище. Ние сме от еди коя си църква. Нашият пастор е еди кой си“. Ами, радваме се за вас. И какво от това?)*

30 *Човекът им отговори: Това е чудното, че вие не знаете откъде е, но въпреки това ми отвори очите. (Това беше уникална затапка. С други думи: „Добре де, не се ли усещате, че нещо не ви е наред в теологията - хем не знаете откъде е, хем е 100% ясно, че ми отвори очите, както и това, че преди това бях сляп“. И продължава...)*

31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша. **32** А откак свят светува, не се е чуло някой да е отворил очи на слепороден човек. **33** Ако Този Човек не беше от Бога, не би могъл нищо да направи. (Нерелигиозността ни помага да проповядваме от сърце. Той, с тази си кратичка проповед, каза по-важни неща от всичко, което Фарисеите някога щяха да проповядват. Дали го чува, как мислите? Дали се замислиха? Дали ги жегна нещо? Дали си казаха: „Вярно бе, факт е, че очите на човека се отвори. Не е ли прекрасно това? Вярно, в съботата беше и вярно - този човек не е от нашата деноминация, ама слава на Бога за Неговата добрина въпреки това. Никой друг освен Бог не може да отваря слепи очи, значи е Бог и значи ние нещо не разбираме“. Вместо да кажат нещо подобно),

34 Те му отговориха: Ти цял в грехове си роден и нас ли поучаваш? И го изпъдиха навън. (Нямаха какво да му кажат и затова просто използваха насилие. Същата работа бяха фарисеите с дякон Стефан, египтяните с Йосиф, вавилонците с Данаил, религиозните хора с апостолите и т.н.)

35 Исус чу, че го изпъдили навън, и като го намери, му каза: Ти вярваш ли в Божия Син?

36 Той отговори: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него? **37** Исус му каза: И си Го видял, и Който говори с тебе, Той е. **38** А човекът каза: Вярвам, Господи; и Му се поклони. (Ето как **НЕ**религиозният човек веднага откликва на Божието привличане - веднага, докато религиозният първо ще направи пълна дисекция - Този не го знам откъде е, или: Този е от Галилия, от там пророк не се издига, или: Този не спазва Съботата, или: Този не е от отбора на Мойсей и т.н. Абе, човек, пред теб виждаш проявлението на нещо, което само Бог може да извърши и пак отричаш, че е Бог. Ето това е религиозност.)

39 И Исус каза: За осъждение дойдох на този свят, за да виждат невидждащите, а виждащите да ослепеят. **40** Някои от фарисеите, които бяха с Него, като чува това, Му казаха: Да не сме и ние слепи? **41** Исус им каза: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава. (Ето това е **НЕ**религиозно разбиране - ако си сляп, ако си немощен, ако си ударен, ако си тъжен, ако си смазан, ако си депресиран, но в същото време си съкрушен, търсещ, искащ и хлопащ - разбира се, че Бог ще те привлече, но ако си знаещ, можеш, виждащ, силен и оправящ се сам, понеже си най-умният, най-мъдрият, най-

силният и най-помазаният - ами оправяй се сам - Бог няма как да пробие в подобно сърце).

Бог да ви благослови!